

Film MARGUERITE
režiséra Xaviera Giannoliho
míří do českých kin

Kostýmní drama Marguerite o „nejlepší falešné zpěvačce na světě“, které režisér Giannoli točil s francouzsko-českým štábem loni na podzim v Praze, vstupuje po účasti v hlavní soutěži na festivalu v Benátkách čtvrtelní slavnostní premiérou v kině Lucerna také do českých kin. Ve Francii film zatím sklízí velké divácké úspěchy - od premiéry 16. 9. ho vidělo v kinech už více než 200 tisíc návštěvníků.

Na Mezinárodním filmovém festivalu v Benátkách byl film Marguerite zařazen do hlavní soutěžní sekce, nakonec si odnesl jednu z vedlejších cen P. Nazareno Taddei Award.

Film byl také jedním z pěti snímků, ze kterých Francie vybírala svého kandidáta na Oscara. Mezi dalšími filmy byl i vítěz Cannes *Dheepan* Jacquese Audiarda, nakonec bude ale francouzským favoritem debut D. G. Ergüvena *Mustang*, který Film Distribution Artcam už zakoupil do české distribuce.

Nyní míří Marguerite také do českých kin. Českou premiéru osobně uvede režisér filmu Xavier Giannoli ve čtvrtek 24. září v pražském kině Lucerna. Přítomní budou také další členové francouzsko-českého štábu, například koproducent Artemio Benki, výtvarník Martin Kurel, herečka Petra Nesvačilová a další.

Dobové kostýmní drama zasazené do počátku 20. let vzniklo za české koprodukční účasti (Sirena Film, producent Artemio Benki) a z velké části se natáčelo v českých lokacích, například v prostorách pražského Divadla na Vinohradech, Právnické fakulty, mimo Prahu pak na zámku Slapy nebo v brněnském Mahenově divadle. Vizuální stránku filmu měl na starosti architekt Martin Kurel, který má na kontě dvě nominace na Českého lva za filmy *Tři sezony v pekle* (2009) a *Postel* (1998) a podílel se také na projektech a *Micimutr* či na televizním cyklu *České století*.

Ve filmu si v komparsních i významnějších vedlejších rolích zahrálo také několik českých herců, například **Boris Hybner** nebo **Petra Nesvačilová**.

Boris Hybner (vlevo) s představiteli hlavních rolí.

Natáčelo se také před budovou Městské knihovny na Mariánském

náměstí v Praze.

Další pražskou lokací bylo Rudolfinum na Palachově náměstí.

O FILMU:

Paříž dvacátých let. Marguerite Dumont je zámožná žena, milovnice hudby a opery. Už celé roky pravidelně zpívá pro své hosty. Jenže zpívá zoufale falešně a nikdo jí nikdy neřekl pravdu. Vše se zkomplikuje, když se rozhodne zazpívat před skutečným publikem, v pařížské Opeře.

Příběh je volně inspirován osudy Američanky Florence Foster Jenkins, operní zpěvačky známé jako „královna kraválu“, která se ve 40. letech minulého století proslavila svým příšerným hlasem.

Režie: Xavier Giannoli / **Scénář:** Xavier Giannoli / **Střih:** Cyril Nakache / **Kamera:** Glynn Speeckaert – SBC / **Zvuk:** François Musy / **Hudba:** Ronan Maillard / **Hrají:** Catherine Frot, Georges Dumont, André Marcon, Michel Fau Atos, Christa Théret / **Rok výroby:** 2015 / **Země:** Francie, Česká republika, Belgie / **Jazyk:** francouzsky s českými titulky / **Kopie:** DCP, blu-ray / **Přístupnost:** přístupný / **Stopáž:** 127 min

Premiéra: 24. září 2015

Více info a foto <http://artcam.cz/marguerite/>, kde najdete také náhledy dalších fotografií z natáčení.

V případě zájmu o foto z natáčení v tiskové kvalitě mne kontaktujte na mailu hedvika.petzelkova@artcam nebo na telefonu 776 167 567, zašlu obratem.

Trailer: <https://www.youtube.com/watch?v=yPptNiflWaw&feature=youtu.be>

XAVIER GIANNOLI (režie)

Narodil se 7. března 1972. Po studiích na filosofické fakultě pracoval nějakou dobu jako novinář, později jako asistent režie. V roce 1993 natočil svůj první krátkometrážní film *Odsouzený* s Philippem Léotardem a Christine Boisson, adaptaci novely Jean-Paula Duboise. Následovaly další krátké filmy: *Moc se mi líbí, co děláte* (1995) s Mathilde Seigner, *Rozhovor na vrcholu* (v témže roce) s Françoisem Cluzetem,

a především *Interview* (1998), které získalo Zlatou palmu v Cannes za nejlepší krátkometrážní film a také jednoho Césara. V roce 2003 vytvořil Giannoli svůj první celovečerní film *Žádostivá těla*, drama s Laurou Smet a Nicolasem Duvauchellem. O dva roky později následoval druhý celovečerní film *Jediná noc*, tajemné drama, v němž si zahrála Ludivine Sagnier. V roce 2009 Giannoli pokračuje romantickým filmem *Píseň pro tebe* s Gérardem Depardieuem v roli stárnoucí pěvecké hvězdy – film byl vybrán do soutěže Festivalu v Cannes, stejně jako následující film *Na počátku* (2009). Film inspirovaný černou kronikou ze severu Francie zachycuje Françoise Cluzeta jako podvodníčka, který se ujme dálničního staveniště.

V roce 2012 natočil Giannoli komedii *Superstar*, která byla nominována na Zlatého lva v Benátkách. Do hlavní soutěžní sekce tohoto prestižního festivalu byl vybrán také film *Marguerite*, který je zatím posledním Giannoliho režijním počinem.

Rozhovor s Xavierem Giannolim o filmu Marguerite:

Jak tento film vznikl?

Asi před deseti lety jsem v rádiu slyšel neskutečný hlas operní pěvkyně, která zpívala Mozartovu Královnu noci, ale naprosto falešně. Bylo to velmi legrační, působivé... V nahrávce to praskalo, byla stará a tajemná, jako by byla z jiného světa.

Kdo byla ta pěvkyně?

Zjistil jsem, že se jmenovala Florence Foster Jenkins a žila ve Spojených státech ve 40. letech. Byla bohatá, milovala hudbu a operu a hlavně si vůbec neuvědomovala, jak úžasně falešný má hlas. Pravidelně zpívala v kruhu obvyklých hostů a ze společenského pokrytectví, kvůli finančním zájmům nebo z prostého slabošství jí nikdo z jejího okolí nikdy neřekl, že zpívá naprosto falešně... Už jen ta situace samotná byla velmi zábavná a zároveň v tom bylo něco krutého, co jsem měl chuť prozkoumat.

Takže jste pátral...

V New Yorku jsem našel hodně novinových výstřížků připomínajících její neskutečnou „kariéru“, její výstřednost. Dokonce se psalo o velkém koncertu ke konci jejího života, kde zpívala v obrovském sále Carnegie Hall. Našel jsem také nahrávku, na které se stejně legrační neohrabaností zpívá klasické árie. Na této desce byla fotografie, na níž má andělská křídla a na hlavě královskou čelenku. Usmívá se do objektivu zároveň nevinně a důvěřivě. Ten výraz mě dlouho zneklidňoval... A tak jsem tu desku poslouchal celé roky stále dokola a myslel při tom na ten úsměv a nechával svou představitost, aby se zmocnila výsledků mého pátrání. Napsal jsem první verzi, pak jsem odjel natáčet jiné filmy, a tu fotku jsem měl stále u sebe a ten tajemný hlas v hlavě. Cítil jsem, že ten nakřáplý hlas mi má něco sdělit, nějaké tajemství.

Marguerite tedy není biografický film?

*Ne, je to volné ztvárnění osobnosti, která skutečně existovala. Podobně jsem pracoval na filmu *Na počátku*: začnu detailním průzkumem, opatřím si spoustu dokumentace, pak napíšu románový příběh, který rozebírám se svou spolupachatelkou Marcií Romano, abychom našli stěžejní linie příběhu. Důležité je mít osobní náhled, nabídnout pohled na lidskou pravdivost v původním osudu... a potom cítit svobodu udělat z toho film. Jsem přesvědčený, že potřebujeme fikci k tomu, abychom pochopili a pocítili skutečnost světa i bytostí.*

Kromě toho část postavy se hledá mezi pravdou a lží, životem herce a tím, co hraje, objevováním sebe sama. Na natáčení jsem se dozvěděl, že je v plánu hollywoodská biografie. Tento postup by každopádně nikdy nebyl pro mě.

Čím se vás Marguerite dotýká?

Mám rád postavy, které jsou něčím posedlé, protože tím strhnou celý film a dodají mu napětí,

Xavier Giannoli s představitelkou hlavní role Catherine Frot při natáčení.

*rytmus, směr. Marguerite prožívá vášeň ve všech významech tohoto slova: skrze hudbu zažívá štěstí i utrpení. Zpívá božsky falešně, je však cítit, že vyjadřuje zuřivou potřebu žít. Marguerite je stejná jako my, všichni k životu potřebujeme iluze. **Jak jste vybíral hudbu?***

Především je tu Margueritin repertoár sestávající z velkých operních árií, který musela nazpívat jedna velká sopranistka, jako například „Casta Diva“ z Belliniho Normy. Jsou to technicky velmi náročné árie, které samozřejmě není vůbec schopná zvládnout... Nicméně jsem chtěl, aby film byl „totálním“ hudebním zážitkem, který odpovídá mému vkusu a tomu, co jsem chtěl sdílet. Je tu tedy barokní hudba s Vivaldim nebo Purcellem, jazz, trošku modernější harmonie s Poulencem nebo Honeggerem, australské didgeridoo a indická hudba, piano, které je rozsekáno sekerou nebo se na něm hraje Bach, Mozart v podání Swingle Singers a capella nebo také King Arthur od Purcella v nové orchestrální úpravě velkého Michaela Nymana, křik páva nebo řvaní motorů a konečně ušlechtilé a jedinečné disonance Margueritina hlasu, jako černá díra, kde se ztrácí veškeré zvuky... nebo se v ní shromažďují. Já nevím.

Jak jste „vymyslel“ Margueritin hlas?

Catherine dlouho pracovala s jednou velmi dobrou profesorkou, aby si osvojila postoj, gesta, tvář lyrické pěvkyně. Protože Marguerite sice zpívá falešně, ale velmi na sobě pracuje, a to muselo být vidět... Potíž je v tom, že Catherine má velmi krásný hlas a už dlouho chodí na lekce zpěvu, zatímco já jsem potřeboval legrační a zároveň dojemný chaos, což je technicky velmi složité. Catherinin hlas potřeboval dabérku, když to pro její hrdlo začínalo být příliš nebezpečné. Takže nám svůj hlas půjčila „opravdová“ pěvkyně a my jsme hodně pracovali na emocích a žertovnosti, které jsem hledal v každé disonanci. Se zvukaři jsme pak velmi tvrdě pracovali na tom, aby Marguerite na plátně ztělesňovala bez sebemenšího stínu pochybnosti ten tolik zvláštní hlas, k němuž chci pro publikum také zachovat určitý díl tajemství.

TISKOVÝ SERVIS:

Hedvika Petrželková,

Film Distribution ARTCAM,

tel. +420 776 167 567,

email: hedvika.petrzelkova@artcam.cz,

www.artcam.cz

Mediální partneři:

